Marți, 11 iunie 2013

RECOMANDĂRI

PARLAMENTUL EUROPEAN

P7_TA(2013)0234

Propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind cea de a 68-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite

Recomandarea Parlamentului European din 11 iunie 2013 adresată Consiliului privind cea de a 68-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite (2013/2034(INI))

(2016/C 065/23)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolele 21 și 34,

— având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului referitoare la cea de a 68-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite de Alexander Graf Lambsdorff, în numele Grupului ALDE (B7–0083/2013),

— având în vedere Decizia 2011/168/PESC a Consiliului din 21 martie 2011 privind Curtea Penală Internațională și de abrogare a Poziției comune 2003/444/PESC,

— având în vedere prioritățile UE pentru cea de a 67-a sesiune a Adunării Generale a ONU, adoptate de Consiliu la 23 iulie 2012 ([1]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 septembrie 2003, intitulată „Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite: opțiunea unei abordări multilaterale”(COM(2003)0526),

— având în vedere cea de a 67-a sesiune a Adunării Generale a ONU, în special rezoluțiile acestui organism cu privire la „Tratatul privind comerțul cu arme” ([2]), „Revizuirea cvadrienală globală a politicii privind activitățile operaționale pentru dezvoltare ale sistemului Organizației Națiunilor Unite” ([3]), „Libertatea de religie sau credință” ([4]), „Promovarea unei ordini internaționale democratice și echitabile” ([5]), „Consolidarea cooperării internaționale în domeniul drepturilor omului” ([6]), „Statul de drept la nivel național și internațional” ([7]), precum și „Femeile, dezarmarea, neproliferarea și controlul armelor ([8])”,

— având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 3 mai 2011 referitoare la participarea Uniunii Europene la activitatea Organizației Națiunilor Unite ([9]),

— având în vedere Rezoluția Adunării generale din 31 octombrie 2003, care a adoptat Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției ([10]),

— având în vedere Rezoluția nr. 1325 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU) privind femeile, pacea și securitatea, adoptată la 31 octombrie 2000,

([1]) Consiliul Uniunii Europene 9820/1/12
([2]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/234.
([3]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/226.
([4]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/179.
([5]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/175.
([6]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/169.
([7]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/97.
([8]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/67/48.
([9]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/65/276.
([10]) Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/58/4.

— având în vedere rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 5 iulie 2012 , intitulată „Promovarea, protecția și exercitarea drepturilor omului pe internet”, care recunoaște importanța protecției drepturilor omului și libera circulație a informațiilor în mediul online,

— având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului din 13 iunie 2012 referitoare la cea de a 67-a sesiune a Adunării Generale a ONU ([1]),

— având în vedere Recomandarea sa din 18 aprilie 2013 adresat Consiliului privind principiul responsabilității de a proteja (R2P) al ONU ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale ([3]),

— având în vedere rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării ([4]),

— având în vedere Rezoluția sa din 7 februarie 2013 referitoare la cea de-a 22-a sesiune a Consiliului Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului ([5]),

— având în vedere raportul delegației comune a Comisiei pentru afaceri externe și a Subcomisiei pentru drepturile omului la cea de a 67-a sesiune a Adunării Generale a ONU, din perioada 28–29 octombrie 2012,

— având în vedere articolul 121 alineatul (3) și articolul 97 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0202/2013),

A. întrucât, având în vedere globalizarea și interconectarea crescândă a statelor și societăților, este din ce în ce mai necesar și oportun să se instituie norme și mecanisme decizionale comune, pentru a afrunta împreună noile provocări mondiale;

B. întrucât fragmentarea politicilor mondiale, combinată cu proliferarea forumurilor internaționale și transnaționale, dă naștere unor noi complexități în relațiile internaționale;

C. întrucât UE se angajează să sprijine o abordare multilaterală eficientă, care să aibă ca centru un sistem puternic al Organizației Națiunilor Unite; întrucât ONU se află în centrul guvernanței globale;

D. întrucât un parteneriat UE-ONU puternic și stabil susține și contribuie la activitățile ONU din cadrul tuturor celor trei piloni – pace și securitate, drepturile omului și dezvoltare – și întrucât, în acest fel, UE trebuie să își îndeplinească responsabilitatea pentru a juca un rol în conceperea unor abordări comune față de provocările mondiale;

E. întrucât respectarea, promovarea și menținerea universalității și a indivizibilității drepturilor omului sunt pietrele de temelie ale acțiunilor întreprinse de UE pe scena internațională; întrucât democrația și statul de drept sunt pilonii păcii durabile, garantând respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

1. adresează Consiliului următoarele recomandări:

UE ca actor mondial

(a) să asigure coerența și vizibilitatea continue ale UE, în calitate de actor mondial, la ONU; să consolideze capacitatea UE de a lua măsuri într-un mod coordonat, rapid și global pe arena mondială și de a da rezultate într-un mod consistent și la timp; să asigure punerea în aplicare deplină a Rezoluției Adunării generale a ONU din 3 mai 2011 referitoare la participarea UE la activitatea Organizației Națiunilor Unite;

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2012)0240.
([2]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0180.
([3]) Texte adoptate, P7_TA(2011)0229.
([4]) Texte adoptate, P7_TA(2011)0334.
([5]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0055.

(b) să promoveze o abordare multilaterală eficientă, prin consolidarea reprezentativității, a transparenței, a responsabilității, a eficienței și a eficacității ONU, cu scopul de a îmbunătăți randamentul său pe teren; să reamintească necesitatea de a realiza un nou echilibru instituțional între rolul emergent al G20, ONU și agențiile acesteia, precum și instituțiile financiare internaționale;

(c) să se angajeze mai activ împreună cu partenerii strategici și cu alți parteneri bilaterali și multilaterali, în vederea promovării unor soluții eficiente la probleme și, ori de câte ori este posibil, să se ajungă la eforturi colective de a obține rezultate mai bune;

UE și guvernanța globală

(d) să consolideze cooperarea cu partenerii, pentru a face din ONU o organizare mai eficientă și mai unită pentru secolul XXI;

(e) să promoveze o reformă globală și consensuală a CSONU; să prezinte o propunere concretă privind modalitatea, ca obiectiv central, pe termen lung al UE, de obținere a unui loc comun pentru UE în cadrul unui CSONU lărgit; să ia inițiativa de a dezvolta o poziție comună a statelor membre UE în acest scop; să promoveze în continuare transparența și o coordonare mai bună a politicilor și a pozițiilor între statele membre UE ale CSONU; să se asigure că acele state membre care dețin un loc permanent la CSONU promovează vederile și pozițiile Uniunii, ca mod de a garanta că UE acționează coordonat în CSONU;

(f) să își continue eforturile coordonate de a consolida rolul și autoritatea Adunării generale a ONU și de a contribui la revitalizarea Adunării generale a ONU și de a-i crește eficiența și eficacitatea, inclusiv prin îmbunătățirea metodelor sale de lucru;

(g) să promoveze o implicare mai instituționalizată a altor factori interesați (reprezentanții societății civile, mediul academic) în activitatea Adunării Generale a ONU; să consolideze sistemul ONU prin lărgirea și aprofundarea rezervei de expertiză civilă;

(h) să promoveze aplicarea raportării obligatorii, defalcată pe țări, a plăților efectuate de întreprinderile transnaționale, și anume din sectorul bancar și extractiv, înregistrate sau listate pe piețele financiare în jurisdicțiile naționale ale partenerilor;

Pacea și securitatea

(i) să promoveze integrarea unei perspective de construire a păcii în operațiunile de menținere a păcii și să consolideze coordonarea operațiunilor de menținere a păcii, a echipelor naționale ale ONU și a actorilor de dezvoltare;

(j) să coopereze în ceea ce privește consolidarea rolului și capacității organizațiilor regionale în menținerea păcii, prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor civile și militare, precum și soluționarea conflictelor; să promoveze misiunile comune de evaluare și să consolideze cooperarea între UE și partenerii săi (inclusiv Uniunea Africană și organizațiile subregionale, NATO, OSCE, ASEAN, CELAC, Liga Statelor Arabe etc.) în ceea ce privește prevenirea conflictelor și în țările aflate în situații de postconflict;

(k) să furnizeze Organizației Națiunilor Unite, la cerere, sprijin din partea grupurilor tactice de luptă ale UE pentru misiunile de menținere a păcii și să asigure cooperarea deplină a statelor membre în ceea ce privește utilizarea lor pentru misiunile care au fost autorizate de Consiliul de Securitate sau de Adunarea generală a ONU;

(l) să se asigure că mandatele misiunilor de menținere a păcii reflectă necesitatea de a sprijini procesele electorale, inclusiv misiunile de observare a alegerilor;

(m) să ia măsuri în direcția instituirii responsabilității de a proteja (R2) ca o nouă normă de drept internațional, în domeniul de aplicare convenit de statele membre ale ONU în cadrul Reuniunii mondiale la nivel înalt din 2005;

(n) să asigure coerența și conformitatea deplină cu dreptul umanitar internațional a eventualelor noi evoluții și aplicații ale principiului R2P, avansând totodată în direcția universalității acestuia, ca instrument de diplomație preventivă și vector al dezvoltării umane;

(o) să urmărească punerea în aplicare a propunerilor formulate de Parlament în recomandarea sa adresată Consiliului privind principiul R2P ([1]) al ONU și să coopereze cu partenerii, pentru a se asigura că principiul responsabilității de a proteja se concentrează asupra prevenirii, protejării și reconstrucției postconflict implicând situații vizate de genocid, purificare etnică, crime de război sau crime împotriva umanității, dar că nu este niciodată folosit ca pretext pentru promovarea anumitor interese sau a intereselor naționale sau cele ale coaliților internaționale pe baza unor considerații geostrategice sau economice în vederea schimbării regimului; să acorde asistență statelor în construirea de capacități în acest sens;

(p) să stabilească criteriile care trebuie îndeplinite la punerea în aplicare a responsabilității de a proteja, în special cel de-al treilea pilon, incluzând intervențiile militare, cum ar fi proporționalitatea, claritatea ex ante a obiectivelor politice și utilizarea evaluărilor de impact detaliate;

(q) să consolideze rolul UE de actor politic mondial jucând un rol activ în diplomația preventivă;

(r) să solicite tuturor părților, actorilor de stat sau nestatali, implicate în mod direct sau indirect în conflicte armate, să își respecte pe deplin obligațiile asumate în temeiul dreptului internațional, inclusiv asigurarea spațiului umanitar și a accesului neîngrădit la asistență umanitară pentru cei care au nevoie de aceasta, precum și să susțină soluții pașnice și diplomatice pentru toate tipurile de conflicte;

(s) să sprijine Rezoluțiile 1325 (2000) și 1820 (2008) ale CSONU privind femeile, pacea și securitatea; să sublinieze și să asigure participarea femeilor la procesele de pace; să recunoască necesitatea integrării perspectivelor de gen în prevenirea conflictelor, operațiunile de menținere a păcii, asistența umanitară și reconstrucția postconflict;

(t) să coopereze cu ONU pentru a aborda amenințările la adresa securității mondiale, cum ar fi proliferarea armelor nucleare, crima organizată și terorismul; să își intensifice eforturile în vederea încheierii negocierilor pentru o convenție cuprinzătoare privind terorismul internațional;

(u) să coopereze cu partenerii multilaterali și bilaterali pentru a exercita o presiune mai puternică și eficientă în vederea încetării imediate a încălcării drepturilor omului și a violențelor din Siria; să analizeze împreună cu partenerii, în special SUA, Turcia și Liga Statelor Arabe, toate opțiunile privind aplicarea principiului responsabilității de a proteja, pentru a ajuta poporul sirian și a opri vărsarea de sânge; să exercite presiuni asupra guvernului sirian și asupra tuturor persoanelor implicate în criză să respecte pe deplin dreptul internațional umanitar și să permită furnizarea rapidă a asistenței umanitare transfrontaliere, servicii publice de bază, precum și accesul neîngrădit la organizațiile umanitare; să invite partenerii internaționali să-și respecte angajamentele financiare cu privire la furnizarea de ajutor refugiaților sirieni, permițând UNHCR și altor organizații să furnizeze asistența necesară; să analizeze împreună cu partenerii modalitățile de reducere la minimum a impactului crizei din Siria asupra țărilor învecinate;

(v) să promoveze, în conformitate cu rezoluțiile CSONU, eforturile regiunii și ale comunității internaționale de a găsi o soluție politică la conflictul din Mali și să promoveze o tranziție democratică, prin consolidarea instituțiilor de tranziție, promovarea, printre altele prin mediere, a dialogului și a reconcilierii naționale favorabile incluziunii, precum și a alegerilor libere, corecte și transparente; să sprijine, de asemenea, inițiativele vizând integritatea teritorială a Mali și securitatea populației țării; să sublinieze importanța menținerii stabilității în regiunea Sahel și a prevenirii impactului negativ asupra stabilității țărilor învecinate cu Mali; să își coordoneze strâns acțiunile cu partenerii regionali și internaționali, inclusiv Uniunea Africană și ECOWAS; să ofere sprijin unei misiuni de menținere a păcii, condusă de ONU și să încurajeze statele membre UE să participe la aceasta, precum și unui grup care să ofere instruire militară

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0180.

forțelor armate maliene în cadrul UETM Mali; să acorde asistență în continuare MISMA (Misiunea internațională de sprijin pentru Mali);

(w) să salute Tratatul privind comerțul cu arme (TCA), adoptat de Adunarea Generală a ONU, la 2 aprilie 2013, care se va aplica unei game largi de arme, inclusiv munițiilor; să promoveze semnarea și ratificarea rapidă și eficientă și punerea în aplicare universală a TCA de toate statele membre ONU, inclusiv cele mai mari țări producătoare de arme; să conducă eforturile menite să stabilească cele mai înalte norme, inclusiv cu privire la situația drepturilor umane în țările beneficiare, pentru reglementarea comerțului internațional de arme și combaterea traficului ilicit, prevenind astfel conflictelor, reducând suferința umană și corupția, precum și contribuind la pacea și securitatea internațională;

(x) să crească eforturile depuse în direcția angajamentelor multilaterale privind reducerea numărului de arme nucleare;

Drepturile omului, democrația și statul de drept

(y) să consolideze eforturile internaționale urmărind recunoașterea caracterului universal, indivizibil, interdependent și corelat al tuturor drepturilor omului stipulate în convențiile ONU și asigurarea respectării acestora; să se opună încercărilor de a submina dreptul umanitar în cadrul luptei contra terorismului; să promoveze integrarea problematicii drepturilor omului, inclusiv libertățile digitale, precum și a libertăților fundamentale în toate aspectele activității ONU;

(z) să încerce să consolideze procesul revizuirii universale periodice, prin includerea recomandărilor în dialogurile bilaterale și multilaterale cu statele membre ale ONU, în special în cadrul dialogurilor sale privind drepturile omului; să faciliteze crearea unui mediu care să permită ONG-urilor să își aducă contribuția în diversele etape ale procesului de revizuire universală periodică;

(aa) să combată intoleranța, stereotipurile negative, stigmatizarea, discriminarea și incitarea la violență; să recunoască, cu o îngrijorare profundă, violența crescândă împotriva membrilor unor comunități religioase și de altă natură din diverse colțuri ale lumii;

(ab) să abordeze restricțiile privind libertatea presei și a mass-mediei de la nivel mondial; să combată violența împotriva jurnaliștilor și a bloggerilor; să protejeze și să promoveze libertatea de exprimare, atât online, cât și offline;

(ac) să promoveze sprijinul universal pentru Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI) și să ia măsuri în direcția consolidării capacităților de lucru ale CPI cu scopul de a reduce impunitatea pentru crimele împotriva umanității;

(ad) să promoveze angajamentul față de o ordine internațională întemeiată pe statul de drept, care este esențială pentru coexistența pașnică a statelor și pentru construirea unor state mai rezistente și a unei păci mai durabile; să reamintească în acest sens faptul că sprijinirea democrației și respectarea statului de drept sunt interconectate și, ca atare, ar trebui promovate ca un obiectiv al politicii externe a UE;

(ae) să consolideze sprijinul acordat statelor, la cererea lor, în aplicarea internă a obligațiilor lor internaționale respective, prin furnizarea unei asistențe tehnice consolidate, precum și prin construirea de instituții și de capacități;

(af) să monitorizeze aplicarea recomandărilor din declarația politică adoptată la Reuniunea de la nivel înalt cu privire la statul de drept, din septembrie 2012; să sprijine instituirea unui punct focal mondial comun pentru statul de drept; să sprijine pe deplin rolul Grupului de coordonare și de resurse pentru statul de drept, în asigurarea unei coordonări și a unei coerențe generale, pentru a evita, de asemenea, fragmentarea serviciilor (Departamentul pentru afaceri politice, Programul de dezvoltare ONU etc.);

(ag) să reamintească că corupția constituie o încălcare a drepturilor omului și că Uniunea Europeană a pretins o competență exclusivă pentru semnarea Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției; să solicite VP/ÎR să prezinte un plan de acțiune al UE împotriva corupției care să monitorizeze în mod eficient recomandările formulate de convenție, de exemplu stabilind o obligație a statelor membre de a publica și a disemina informații cu privire la corupție; să instituie canale pentru raportarea acestor încălcări, un cadru juridic pentru protecția martorilor și mijloace pentru a asigura participarea societății civile;

Dezvoltarea durabilă

(ah) să contribuie la creșterea coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și a eforturilor susținute de combatere a sărăciei și la îmbunătățirea eficacității ajutorului pentru dezvoltare, deoarece acestea rămân aspecte-cheie pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM);

(ai) să integreze, în cadrul strategiilor de dezvoltare, evaluarea și gestionarea reducerii riscului de producere a dezastrelor, pentru a proteja viețile și mijloacele de existență ale populației;

(aj) să îmbunătățească legătura dintre ajutor, reabilitare, reducerea riscului de producere a dezastrelor și dezvoltare și să îmbunătățească coordonarea dintre actorii umanitari și de dezvoltare pentru a garanta continuitatea ajutorului și pentru a construi rezistența, necesitatea acestora fiind subliniată de crizele alimentare recurente din regiunea Sahel și Cornul Africii;

(ak) să coopereze pentru aplicarea pe deplin a rezultatului Conferinței Rio+20, printre altele prin promovarea dezvoltării durabile, ca principiu de îndrumare pentru dezvoltarea globală pe termen lung; să onoreze angajamentul internațional al UE și al statelor membre, indiferent de impactul crizei financiare și economice asupra UE27, de a aloca 0,7 % din PIB pentru ajutorul pentru dezvoltare;

(al) să coopereze pentru a face operațional la timp Forumul politic la nivel înalt pentru dezvoltarea durabilă. cu scopul de a coordona monitorizarea continuă și evaluarea progreselor înregistrate în atingerea scopurilor declarate;

(am) să promoveze accesul universal la apă și servicii accesibile și durabile de energie, deoarece acestea sunt motoarele principale de eradicare a sărăciei și de creștere favorabilă incluziunii;

(an) să ia măsuri în direcția definirii Agendei ODM pentru perioada de după 2015, într-un mod coerent și coordonat; să negocieze un set unic de obiective pentru dezvoltarea durabilă, care să aibă o acoperire întindere globală și să fie orientate spre acțiuni, să fie măsurabile, cu un calendar precis și ușor de comunicat; să vizeze obiective care să integreze durabilitatea, echitatea și guvernanța;

(ao) să sprijine inițiativa președintelui Adunării generale a ONU de a prezenta societății civile o agendă de dezvoltare post-2015 prin organizarea unui eveniment special privind realizarea ODM, care va avea loc în cadrul celei de a 68-a sesiuni a Adunării generale a ONU, ca un important punct pentru consultarea societății civile, deoarece acest eveniment ar putea asigura unificarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) și a procesului de dezvoltare post-2015 într-o „pistă comună";

(ap) să solicite ca noul cadru de cooperare post-2015 să fie însoțit de un calendar al finanțării previzibil și realist, în funcție de obiectivele convenite;

Cooperarea mondială între parlamente

(aq) să promoveze interacțiunea dintre guverne și parlamente cu privire la problemele mondiale; să consolideze guvernarea globală și să permită o participare publică și parlamentară mai mare la activitățile ONU;

Considerații generale

(ar) să intensifice monitorizarea aplicării recomandărilor adoptate de Parlament, inclusiv invitând Serviciul european pentru acțiune externă să-i prezinte rapoarte în fiecare an privind rezultatul sesiunii Adunării Generale a ONU;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, precum și, pentru informare, Comisiei.